

skal forøvrigt ikke her nævne de Steder, jeg anseer for de hensigtsmæssigste — troer jeg rigtig nok, at man maa lægge større Kraft paa Forøgelsen af Flaadens Materiel, end man hidtil har gjort.

S. M. Petersen: Jeg har begjært Ordet for at gjøre en lille Bemærkning i Anledning af det Foredrag, vi horte af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad). Da Loven om Medlæggelsen af Kjøbenhavns Fæstningsværker paa Sjælland var under Forhandling, blev det oplyst her, at Eierne af de paagjældende Arealer i sin Tid have faaet Erstatning for den Indskrænkning, de lode ved den oprettede Demarcationslinie og ved den Frihed, som Krigsbestyrelsen tog sig med Hensyn til disse Arealer (Rimestad: Nei!). Det ærede Medlem siger Nei, men det er i ethvert Tilfælde oplyst, at dette var Lovhjemlet, og jeg tvivler ikke om, at naar det forholder sig saaledes, hvad der ikke kan benægtes, have de Paagjældende i Kjøbenhavn dengang faaet, hvad der tilkom dem. Det forekommer mig imidlertid, at det havde været onskeligt, om den ærede Taler, idet han udtalte sig, som han gjorde, havde oplyst, hvorvidt de paagjældende Grundeiere ved Nyborg Fæstning have faaet en lignende Erstatning; thi i saa Fald kan jeg ikke negte, at der er Meget, ja jeg kan sige noget ganske Overveiede, som taler for det ærede Medlems Mening; men dersom det ikke er Tilfældet, forekommer det mig, at hans Argumentation halter meget betydelig. Det, der for mig er det Afgjørende, er, om der kan paavises en Lov, som har fastsat en Godtgjørelse til de Paagjældende udenfor Nyborg By i Lighed med, hvad der er skeet i Kjøbenhavn. I saa Fald skal jeg ikke have Noget imod at dele den ærede Talers Betragtning og søge at virke hen til at fyldestgjøre den i Loven ved dennes fremtidige Behandling; men i modsat Fald forekommer det mig ikke, at man kan det; det vilde da vistnok være forsvareligt at vedtage to Love, en om Kjøbenhavn og en om Nyborg, hver med sit forskjellige Physiognomi. Her

foreligger jo iøvrigt ikke Andet end Spørgsmaalet om Medlæggelsen af Nyborg Fæstning. Jeg har ikke alene iaar, men allerede tidligere, været af den Overbeviisning, at Nyborg Fæstning i den Skikkelse, den nu har, og efter Nutidens Krigsbrug ikke har noget Væsentligt med vort Forsvar at gjøre, og hvad specielt Fyen angaaer, forekommer det mig, at man burde have Opmærksomheden henvendt paa ganske andre Punkter. Dette foreligger imidlertid ikke, og jeg skal derfor ikke fordybe mig i Betragtningen deraf, men jeg vil kun sige, at jeg er enig med det ærede Medlem for Sore Amts 1ste Valgkreds (Müllén) i, at man synes at opbyde Alt og anvende Alt paa den active Armees Udrustning og Beskædning, medens man ganske taber af Sigte at erhverve nogle faste Punkter paa de tilsyneladende farlige Steder. Dette har undret mig i de senere Aar, men jeg føler ikke Kald til, og jeg kan ikke magte den Opgave — det skal jeg gjerne erkjende — at søge at sætte Noget igjennem i saa Henseende. Jeg har blot ved denne Leilighed villet udtale min Forundring over, at man ikke gjør Noget i den Retning, og jeg tænker her navnlig paa det smalle Pas, der paa en temmelig lang Strækning adskiller Fyen deels fra Nørre- og deels fra Sønderjylland. Man seer ikke noget fast Punkt der, og jeg kan ikke negte, at det undrer mig noget, naar jeg tænker derpaa.

Den fungerende Krigsminister (Marineministeren): De Bemærkninger, der ere fremsatte af nogle Medlemmer her i Thinget, ere tildeels imødegaaede af andre Medlemmer, og jeg skal derfor fatte mig meget kort, idet jeg kun skal gjøre nogle enkelte Bemærkninger til, hvad der er fremsført. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) glædede sig i det Hele taget over Lovforslaget, men fremhævede dog nogle Ord af Krigsministeren, som syntes ham lidt modsigende. Jeg maa i den Anledning bemærke, at, naar der er Tale om Bedligholdelsen af en Landevejsgade igjennem en saa lille Fæstning som Nyborg, kan det godt be-